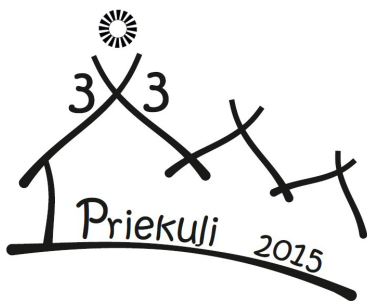

MĀJAS GRĀMATA

Bērnu dienas

Pirmdiena, 20. jūlijs, #2

Priekuļu novada domes deputāte Evita Stapulone aicināja iepazīt novadu, lai pēc saietā uz šejieni atbrauktu vēl. „Liels prieks redzēt visus mūsu mājas,” viņa teica.

Savukārt Priekuļu vidusskolas direktore Iveta Apine gandarīta, ka daudz nodarbību notiks skolā. Tās aura palīdzēs gūt labas emocijas un uzzināt, iemācīties. „Priekuļu nosaukums radies no vārda prieks. Lai visas dienas ir prieka pilnas!” novēlēja I. Apine. Direktores vietniece Baiba Karlsberga uzsvēra - cik labi, ka vienuviet pulcējušās ģimenes ar smaidīgem bērniem.

Saieta vadmotīvs ir mājas, un Latvijas 3x3 saietu māte Inese Krūmiņa aicināja aizdomāties: „Vai mēs jūtamies savā augumā kā savās mājās? Vai mēs jūtamies ar savu es, ar saviem iekšējiem jautājumiem kā savās mājās? Vai savā istabā jūtamies kā mājās, vai tā jūtamies savā ģimenē? Vai mēs varam teikt, ka Latvija ir mūsu mājas? Kur mums ir savējo sajūta, kas ļauj vietu nosaukt par mājām? Gribētos, lai šīs nedēļas laikā mēs visi iegūstam māju sajūtu.”

Līga Ruperte atgādināja, ka saietā, otru uzrunājot, jāsaka *tu*, jo mēs esam viena saime. To apliecinot, visi, rokās sadevušies, pagalmu apvija ar goda soli.

Agrita

Priekuļi atver durvis

Svētdien Priekuļu vidusskolas pagalmā dziedāja Latvijas himnu un kuplā Miku ģimene uzvilka mastā valsts karogu. Pasaules latviešu ģimeņu 3x3 saiets ir atklāts!

Dalībniekus sveica saietā vadītāji Ieva Ploriņa un Eduards Krūmiņš. Jauni un vadīšanā iesācēji, taču līdz šim visu izdarījuši teicami. Viņiem ir lieliski palīgi, kas gan pamanāmi, gan arī neredzami.

Uzauga kājām gaisā

Šīsdienas tēma ir bērnu dienas. „Ko tu atceries par savu bērnību?” jautāju Uldim Ozoliņam no Austrālijas. Saietā viņš ir kopā ar dēlu Finnu. (Ja pamanāt jaunekli, kurš neticamā ātrumā groza spēļu kubu, - tas ir viņš.)

Uldis dzimis Vācijā un pusotra gada vecumā nokļuvis Austrālijā. Viņš stāsta: „Dzīvoju kopā ar divām māsām un brāli, kuri bija daudz vecāki un gudrāki par mani, un es, tāds pundurītis, lēnām augu. No piecu gadu vecuma obligāti bija jāiet uz latviešu skolu - katru sestdienu Melburnā iekāpu vilcienā un braucu. Un 40 - 50 gadu vēlāk to dara mans dēls Finns. Bērnībā turējos ēnā brālim un māsām, viņi visu ko zināja, visu ko darīja, jau bija lieli *jeņiņi*. Es tikai tecēju viņiem līdzi. Skolā man gāja labi, draugu gan nebija daudz. Mājās runāja latviski, skolā visi runāja angliiski, un tiku ar to galā.

Man ķermenī ir atmiņa no bērnības - milzīga rēta. Es trīs gadu vecumā skrēju ar piena pudelīti un paklupu, un tik nopietni savainojos, ka slimnīcā bija jāsašuj vēnas. Bet to atceros tikai tad, kad skatos uz savu roku.

Mana māsa spēlēja latviešu amatiereteātri - viņa bija laba aktrise -, un tad es vienmēr mētājos pa skatuves aizmuguri. Brālis arī spēlēja teātri un dejoja tautas dejas, un man tas likās ļoti eksotiski. Austrālijā cita gaisotne nekā Latvijā, bet tādā uzaugu, un tā man likās normāla. Ziemassvētkos uzvilka bikini, lielie attaisāja šampanieša pudeli un svinēja svētkus. Kā jau kājām gaisā.”

Uldis Latvijā ir otrajā saietā, bet Austrālijā bijis vismaz 25 un pašlaik vada 3x3 Austrālijas padomi.

Agrita

Dienas plāns

ŠODIEN

Pirmdiena, 20. jūlijs
Bērnu dienas
7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana (Skolas priekšā).
9.00 – 9.40 Brokastis.
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma (Skolas aktu zālē).
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes.
13.00 – 14.00 Pusdienas.
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes.
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis.
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes, Apvārsnis – Tālis Pumpuriņš „Latvijas karogs”
19.00 – 19.45 Vakariņas.
20.00 – 21.15 Priekuliešu dejas izrāde “Kazlēni” (Kultūras namā)
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma.
21.30 – 23.00 Videoleicības no Okupācijas muzeja krājuma par Priekuļu iedzīvotājiem (Skolas aktu zālē).
22.00 – 23.00 Danči ģimenēm un mazākajiem dancotājiem.
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Uldis Siliņš.
23.00 – ... Danči lielajiem, Nīkšana.

RĪT

Otrdiena, 21. jūlijs
Mājup no skolas
7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana.
9.00 – 9.40 Brokastis.
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma.
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes.
13.00 – 14.00 Pusdienas.
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes.
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis.
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes, Apvārsnis – Krievijas latvieši par latvietības uzturēšanu.
19.00 – 19.45 Vakariņas.
20.00 – 21.15 Lielās stafetes (Skolas stadionā).
20.00 – 21.15 Agneses Kleinas lekcija – Cik svarīgs ir kāpēc? (Skolas aktu zālē).
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma.
21.30 – 23.00 Nakts basketbols (Skolas sporta zālē).
22.00 – 23.00 Danči ģimenēm un mazākajiem dancotājiem (Skolas aktu zālē).
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Julgi Stalte.
23.00 – ... Danči lielajiem, Nīkšana.

Vecāki ir stiprais plecs

Miku ģimene ir īstena trīsreiztrīs ģimene – šeit ir vecāki, bērni un mazbērni, pavisam 12. Rīdziniekiem Agrim un Veltai ir pieci bērni, bet uz saietu atbraukuši četri. Vija ir ar savu meitu Dzintru, Toms - ar sievu Ievu un bērniem Džonatanu, Liu un Stellu. Ievai līdzī atbraucis draugs Rūdolfs, un Madara ir Miku pastarīte. Dēls Gundars patlaban citā nometnē.

Ieskaties fotogrāfijā – viņi ir patiešām kopā. Kā saritinājies kamols, kam nāk un nāk klat dzīpari. Velta šonedēļ ir mana kolēģe redakcijā, maketētāja, un ap viņu ritināmies mēs, rakstītāji. Rīgā ap viņu tinas bērni, un mammai tas patīk. Gadās, ka viņa saka: „Es biju ieplānojusi to un to, bet būs daudz labāk – atbrauks Dzintra, un es viņu pieskatīšu visu dienu.” Tā viņi dzīvo cits ar citu mijiedarbībā un blakus. „Vecākais dēls samainīja dzīvokli no tālā Rīgas otra gala un tagad dzīvo netālu no mums, lai varētu biežāk tikties ar brāļiem, māsām un vecākiem,” stāstīja Agris. Viņi cits citu redz bieži. Ik pa laikam vai

nu mazbērni ir pie vecvecākiem, vai arī Agris un Velta aizbrauc viņus pieskatīt, kad vecāki dodas kur citur.

Ģimenē daudz ko dara, kā latviešiem pienākas, pirmkārt, daudz ēdot – saka tētis, gardi smejoj. „Īstenībā mēs mīlam pavadīt laiku spēlēs, pat ja tās nav latviešu. Bērni spēlē mūzikas instrumentus, izklaidē, visiem ir labi, un man liels prieks par to,” atzīst tētis.

Jautāju bērniem, lai pastāsta, kādi ir vecāki. „Dod ēst,” bez domāšanas saka Toms, kas tikko piebiedrojes sarunā. Un atkal smiekli. „Viņi mums ļauj visu darīt un nenorāda, ka tas nav pareizi un tas ir pareizi. Ļauj pašiem izvēlēties to, kas sirdij tuvāks,” turpina Madara. Tētis piebilst, ka visa atļaušana nav visatļautība, un tā audzina tāpēc, lai bērni pieaugtu. Un slikti piemēri jau ģimenē netiek rādīti, ir iespēja izvēlēties tikai labos. „Kad atļauts viss, tad pats bērns sāk domāt, vai tas, ko es daru, ir labi, vai ne tik labi; viņš pats vairāk domā,” uzskata Madara. Vija bilst: „Tad, kad ir īstas ziepes, slimība vai kas cits, vecāki ir tie, kas palīdzēs un pie kā aiziet. Viņi ir stiprais plecs.”

Pie Mikiem tāpat kā daudzās lielās ģimenēs - vecākie bērni ir palīdzējuši audzināt jaunākos, vai, kā tautā saka – *vākuši*. Īpaši vecākā māsa Vija. „Atceros, kad biju pusaudze un man bija pusaudžu ballītes, es ņēmu līdzī māsas.”

Agris ir sestajā saietā un izbauda šīs nometnes kā mazu nirvānu. Labā kopības sajūta šeit ir visapkārt: „Tikko nodziedājam ar Uldi Siliņu *Aijā, žūžū*, tā bija sevišķi labi jūtama.”

Agrita

Iepazīt Latviju 3x3 saietā

„Gribēju sievietei parādīt Latviju,” atbild Andris Viksniņš, vaicāts, kāpēc šo jūlija nedēļu nolēmis pavadīt tieši Priekuļos 3x3 saietā. Viņš kopā ar dzīvesbiedri Nino divgadīgo meitiņu Annu mērojis šurp ceļu no Gruzijas galvaspilsētas Tbilisi.

Andra māte ir gruziniete, bet tēvs – latvietis. Puisis dzīvojis gan Latvijā, gan Gruzijā. Tomēr vairāk saistīts ar Gruziju. Patlaban Andra tēvs dzīvo Latvijā, bet māte palikusi Gruzijā. Latviski Andris runā ļoti labi, kaut ikdienā savā ģimenē sarunājas gruzīnu valodā. „Grūti pateikt, vai esmu vairāk latvietis vai gruzīns. Gruzijā man saka, ka neesmu īsts gruzīns, bet Latvijā: ka neesmu īsts latvietis. Pats uz Latviju braucu regulāri. Kopš ir tiešais avioreiss no Tbilisi, te esmu reizi gadā,” stāsta Andris.

Viņa dzīvesbiedre gruziniete Nino, kura precējusies ar Andri trīs gadus, piebilst: „Jā, jā mans vīrs nav kā citi gruzīni. Jūtama tāda ziemeļnieka mentalitāte.”

„Man, piemēram, nepatīk 40 grādu karstums, kāds vasarā valda Tbilisi. Latvijas vēsajā vasarā jūtos labāk,” turpina Andris. Tikmēr Nino tieši lietus un aukstums visvairāk netiek Latvijā.

Andris ir grāmatvedis kādā no Tbilisi viesnīcām, bet Nino ir māksliniece – ilustrē bērnu grāmatas.

Nino Latvijā ir pirmo reizi. „Mūs uzaicināja

Mazā Anna ne par ko negribēja fotografēties. Lai sanāktu ģimenes kopbilde, arī Nino un Andrim bija jāpiebiedrojas meitai rotaļu stūrītī.

pedalīties šajā nometnē un šķita, ka tā ir lieliska iespēja dziļāk iepazīt Latviju, kā arī latviskās tradīcijas, dziesmas un dejas,” teic Andris. „Ja būtu atbraukuši uz Latviju tikai pie radiniekiem, tik ļoti daudz par Latviju salīdzinoši īsā laikā neuzzinātu.”

Latviskās tradīcijas ģimene gan iepazīst arī, esot Gruzijā, kur darbojas latviešu kultūras biedrība *Ave sol*. Kopā ar biedrību Viksniņi latviskā stilā svin gan Ziemas, gan Vasaras saulgriežus. Bauda spēka pīrākus un piparkūkas, ko citur Gruzijā nedabūt.

„Kaut vairāk esmu pieradis dzīvot Gruzijā, labprāt ilgāku laiku pavadītu Latvijā, un arī Nino būtu gatava apdomāt šādu iespēju,” atbild Andris, taujāts, vai vēlētos dzīvot Latvijā.

Ilze

Gaidījām Priekuļos

Vispasaules latviešu ģimeņu saiets "Trīsreiztrīs" šogad norisinās Priekuļu novadā, kas ar prieku uzņem ilgi gaidītos viesus un cer, ka dalībnieki izbaudīs šo īpašo nedēļu un sajutīs kaut daļiņu no mūsu viesmīlības un dzīvesprieka.

Priekuļu novads ir bagāts ne tikai ar aktīviem un dzīvi mīlošiem cilvēkiem, bet arī skaistu dabu, senām tradīcijām un nozīmīgiem kultūras objektiem. Katrs novada pagasts ir atšķirīgs. Katrā norisinājušies Latvijas vēsturē nozīmīgi notikumi, dzīvojuši ievērojami cilvēki, kas ir izcili savā jomā (bet ne vienmēr izcēlušies ar tām labākajām rakstura īpašībām), un vēl joprojām iespējams baudīt skaistus dabas veidojumus gravās un upju krastos.

Priekuļu pagasts atrodas Gaujas senlejā, straujās un skaistās Raudas, Rauņa un Vaives upes krastos, kas ir radījis daudzveidīgu pagasta ainavu - bagātu ar iežu atsegumiem un alām, avotiem

un dziļiem laukakmeņiem. Šeit, Gaujas krastā, slejas varenās Ērgļu klintis, kas ir monolitākā klinšu siena Latvijā.

Turpretī Liepas pagasts pazīstams ar izcilo dzejnieku Eduardu Veidenbaumu, kura daudzšķautņainajā dzejā skan gan spēcīgs cīņas patoss, smeldzīgs pesimisms, dzēlīgs izsmiekls, dziļa sāpe, gan gaiša cerība.

Veselavas pagasts atrodas divu valsts nozīmes ceļu krustcelēs un jau no seniem laikiem bijis pieturas vieta ceļotājiem. Veselavas pagastu var saukt par diķu zemi, jo šeit diķi ir bagātīgi izkaisīti pa visu pagasta teritoriju, un vismaz 43 no tiem pārsniedz 1 ha platību. Pagastā atrodas arī valsts nozīmes kultūras piemineklis - Silabulu velnākmenis ar izteiktu iedobumu pēdas formā, kas ir senlatviešu kulta vieta.

Mārsnēnu pagasts tiek saukts par latviskāko pagastu novadā - šeit izveidots arī Saules pulkstenis un veselības taka, kurā izmantoti tautiski jostas motīvi, ievijot latvju zīmju rakstus. 2.-4.gs.

tagadējā Mārsnēnu pagasta teritorijā dzīvojuši libieši un igauņi, par ko liecina arī apkārtnes vietvārdi. Domājams, ka Mārsnēnu nosaukums (Marzenhof) cēlies no libiešu vārda «mare» vai igauņu «meri», kas tulkojumā nozīmē «jūra», jo pirms tūkstošiem gadu te atradušies vairāki ledāja sprostezeri, kas dēvēti par jūru. Tribalsa kalna forma liek domāt, ka tajā atradusies senlatviešu pils. Teiksmā stāsta, ka senos laikos te bijusi Māras baznīca, bet tajā iespēris zibens, un bojā aizgājuši arī baznīcēni.

Sakām paldies par to, ka saieta organizatori izvēlējušies mūsu mājas par savu apmešanās vietu un devuši iespēju arī vietējiem iedzīvotājiem piedalīties un izbaudīt ko jaunu. Vispasaules latviešu ģimeņu saieta *Trīsreiztrīs* dalībniekiem novēlam saulainu garastāvokli, vēsu prātu un neaizmirstamu piedzīvojumu.

Elīna Tilaka

Priekuļu novada pašvaldības

Tūrisma darba organizatore

Jubilāri

Iepazīšanās vakara laikā sveicienu savā vārda dienā saņēma Digna Bicāne, kura saietā vada ievirzi *Mīldzīvnieciņu filcēšana*.

Savukārt pirmdienas rītā saieta kopkoris siltu vasariņu novēlēja Ramonai Strazdiņai no Jūrmalas (vada *Pusreizpusi*). Ramona pie vārda tikusi, jo viena no tēva mīļākajām dziesmām skanējusi: „Ramona, tevīs dēļ es ienaidniekam piedošu...” Ramona 3x3 piedalās jau ceturto reizi. Pirmais saiets bijis Cesvainē, kur noticis vēl kas pirmreizējs – dēls Oliveris gada vecumā spēris pirmos soļus.

Ramona kā pirtiece kopā ar vīru Aināru saietā smelsies daudz zināšanu par garīgām lietām, pieslēgsies *neizsmēlamajai plūsmai*, kas ir 3x3. Viņa apmeklēs ievirzes *Mans veselums un dzimtas spēks*, kā arī dosies Novada mācībā, jo Ramonu vienmēr interesē tas, kā cilvēki organizē savu dzīvi, kā sakopj pagastus: „Gribētos visu Latviju šādā veidā piedzīvot – nedēļu iebūt kādā vietā!”

Laura

Rīta mirklis

Joprojām uz iepazīšanās sliekšņa esot, pēc brokastīm visi pulcējās skolas zālē, lai kopīgi gan uzdziedātu Līgas Reiteres vadībā, gan uzzinātu vairāk par tiem cilvēkiem, kas, Alberta Rokpeļņa vārdiem runājot, *visu nedēļu vēros mūs*.

Un tās ir nešķīrāmās fotogrāfes Līga Andersone un Baiba Krūmiņa (viņu lūgums – *kad tuvojamiēs, neslēpiet bērņus un uzvedieties ierasti!*), TV komanda Matīss Vilde un Ansis Landorfs, kā arī avīzes *Mājas Grāmata* redakcija tik kuplā sastāvā, ka avīzē nepietiek vietas visus minēt.

Tāpēc no sava vidus īpaši izceļam Uldi Siliņu, kurš teica arī pirmos rīta ievadvārdus par tēmu *bērņu dienas*: „Ko zaļai jaunībai lai saka sirmmais? Visupirmais ir visupēdējais dzīvē ir – mīlēt. Mīlēt ģimenei, mīlēt tautu un savu zemi.” Uldis noorganizēja arī dziesmas *Aijā žūžū* uzsākšanu, ko nevarēja pats, jo balsi vakarnakt atstājis nikšanas telpā.

Laura

Svecīšu gaišmā – par mājām

Svecīšu dievkalpojums notika tepat aiz Priekuļu vidusskolas laukā, kur uz seģenēm vai baltajiem maisiem sasēduši, saieta dalībnieki ieklausījās vārdos, ko teica mācītāja no ASV Gundega Puidza un folkloriste, 3x3 Latvijas padomes priekšsēde Inese Krūmiņa, kura šai saietā vada ievirzi *Tradīcijas, rituāli, godi senāk un tagad*.

Muzicējot ērgelniecei Mārai Vārpai (Čikāga), saieta dalībnieki dziedāja vairākas dziesmas, bet daži devās pie mikrofona, lai runātu dainas.

Dievkalpojumam caurvijās māju tēma, tas noslēdzās ar kopīgu rokās sadošanos un skaistu, it kā speciāli pasūtītu, saulrietu.

Daina

Zinoši, jautri un atsaucīgi

Ieviržu vadītāju sapulcē, kā jau ierasts, katrs īsi pastāstīja par savu ievirzi un tai nepieciešamo, to uzmanīgi noklausījās saietā vadītāji un Anna Luste (no darba grupas), kura atbild tieši par telpām un resursiem nodarbībām.

Jautrība sit augstu vilni lektoru sanāksmē

Saietā ir daudz – 53 ievirzes, līdz ar to arī lektoru pulks kupls. Lielākajai daļai viss bija skaidrs, telpas jau apskatītas, dažiem labpatika jokot. Tā, piemēram, Andris Tomašūns, kura ievirzei *Dodamies pie saimniekiem* pieteikušies ļoti daudzi dalībnieki, sacīja: „Rīt katram pašam jāatrod tā vieta, kur pirmā tikšanās, un, ja kāds neatrod, būšu tikai priecīgs.”

Daudz pieteikušies arī pie Daces Kalniņas, kura sola izrādīt *Priekuļu novada četras pusītes*, turklāt šīs mazās

ekskursijas nedublēšoties ar ceturtdienas lielo.

Vilnis Kazāks bija atradis domubiedru savai ievirzei 3x3 skulptūra – vietējo vīru vārdā Raitis, kurš piedāvāja ne vien savus padomus, bet arī mežu, kas uzreiz ieinteresēja to ieviržu vadītājus, kam nodarbības zem klajas debess – gan Jāni Ati Krūmiņu vilku mācībā,

gan Juri Jēkabu Tomašūnu un Tomu Eduardu Grīnvaldu, kas mācīs zēniem, kā tapt par vīriem.

3x3 jauniešu klubu vadīs Anete Zvaigzne un Jumis Ločmelis, kas mudināja šonedēļ paņemt atvaļinājumu no interneta, sacīdams, ja visi ar saviem tālruņiem pieslēgsies, mēs ātri vien to nokausim. Un ko tad darīs saietā avīzes redakcija? Un, jā – *Mājas Grāmatas* redakcija ļoti gaida savā pulkā ārštata autorus – katru, kam ir kas interesants citiem pastāstāms. Redakcija darbojas vienā telpā ar tīmekļa ievirzi, kuras

vadītājs Gundars Kalniņš 214. kabineta tuvumā solija nodrošināt 3x3 internetu.

Daudz nopietnu vīru pieteicās vadīt tādas nopietnas ievirzes kā rotkalšanu, metālkalšanu, kokapstrādi u.c., bet ne mazāk nopietnas sievas – celaiņu aušanu, lina kreklu šūšanu, puzuru, māla bļodu, stikla pērliņu rotu u.c. darināšanu.

Ingus Krūmiņš atgādināja, ka trešdienas vakarā būs brīvais mikrofons, kurā dalībnieki laipni aicināti izpausties, tiks ierakstītas dziesmas arī studijā, kas šai saietā atrodoties šāda nodarbei ideālās telpās – tur esot plīts, ledusskapis un pat vanna...

Māris Brasliņš un Dace Circene mācīs Vidzemes dančus, Ārija Stūrniece-Liepiņa – runas mākslu, Anita Elksne – kā atveseļot savu ķermeni. Bet animācijas ievirzes vadītāja Dace Liepa lūdza netīrīt viņu telpu, jo iepriekšējā saietā Viļānos bijusi tik čakla apkopēja, ka gandrīz aizslaucījusi atsevišķi saliktās (tēlu) kājas, rokas utt.

Oskars Brakmanis, kas mācīs spēlēt novusu, interesējās, kā piebraukt un izkraut galdus, ja tur esot ceļa zīme – ķieģelis. Atskanēja ieteikums – braukt, kad satumst.

Savukārt Agrita Krieviņa, kas māca darināt senlaicīgos ādas apavus, atzinās: „Mani tikai mulsina, ka ievirzei ir telpa, kur vakarpusē notiks zolīte. Tas nozīmē, ka visas zoles tiks nospertas...”

Daiga

Nakts viesis

Mājas ir sava sakārtota sistēma

Drošība, esmu saimniece, pankūku smarža, agrie rīti, kad vecmamma rosās pa virtuvi, mamma, dārzs, klusums, miers, maizes smarža, mamma dzied, gatavošanās svētkiem, ceriņu smarža, miera osta, saules stars, manām lietām ir sava kārtība – tās ir dažas no lietām, ko sauca sarunas dalībnieki, kad vakara viesi Inese Krūmiņa uzdeva šo jautājumu. Izrādās – mūsu asociācijas vairāk veido ne prāts, bet sajūtas, un rīkojamies, vairāk vadoties pēc sajūtām, ne informācijas.

Sajūtas, ko sauca sarunas dalībnieki, Inese sagrupēja, un izrādījās – visspilgtākās ir

dzirdes un smaržas, kā arī drošības sajūta. Un šo sajūtu rada sava sakārtota sistēma, ko izveidojam katrs savās mājās. *Tais, Dieviņi, zelta sētu ap to manu istabiņu* – tas ir par šīs savas sakārtotās sistēmas nodalīšanu no ār pasaules haosa, lai rastu mieru un drošību. Bet arī šai iekšējai sistēmai jābūt sakārtotai – gan tiešā, gan filozofiskā nozīmē. Un pirmām kārtām iekšēji sakārtotam jābūt pašam.

Tādas filozofiskas pārdomas pirmās dienas vakarā – no bērnības atmiņu mājas līdz mājai, ko būvējam sev, un kādu māju sajūtu atstāsim savu bērnu un mazbērnu atmiņās.

Rasma

Māksliniekam nav vecuma

Zīmēšanas ievirzē piedalās 21 dalībnieks, sākot no 8 gadu vecuma līdz pat sirmām galvām. Apmēram puse no dalībniekiem ir skolas bērni, dažādu klašu audzēkņi. Pirmajā nodarbībā strādājām ar tušu. Vispirms izmēģinājām zīmēt tušas pludināšanas tehnikā, tam sekoja uzdevums gleznot dārzenų

un augļu kompozīciju, kā arī iezīmēt ēnas. Kad tas bija izdarīts, vēl bija jāapgūst guašas krāsu toņu jaukšana: no divām dažādām krāsām jāiegūst toņu gamma. Nākamā - nodarbībā paredzēts darbus radīt āra apstākļos, gleznojot ziedus, dabu guašas un tušas tehnikā. Visi darbi tika radīti ar katra mākslinieka maksimālu atdevi.

Aldis

„Kustība sākas ar elpu...”

Pirmā diena. Pirmā ievirze. Pirmās satikšanās. Pirmās atkalredzēšanās. Pirmās... Bet iesākumā ir bijis klusums.

Rīta ievirzi jauniešiem un pieaugušajiem *Sarunas ar dievišķo – klusumā, vārdos un kustībā* vada Gundega Puidza, ar kuru saietā dalībnieki ir satikušies jau Svecīšu dievkalpojumā, avenesārtā un kļiņģerīšu debesjuma ieskausti.

Ievirzes telpa plaša, vidū – svece. Aiz loga perkusijas spēlē lietuses. Sākums klusumā un vārdos: „Jārunā neko daudz nebūs.” Intelektuālais mani norimst, un dziļa elpa no papēžiem līdz galvas avotiņam piepilda mani ar palāvību un mieru. Gundega pārcilā atziņu pērles, kuras katrs ievirzes

dalībnieks līdz sestdienas rītam savērs savās acīm neredzamajās lūgšanas krellēs. Virtuozī un iejūtīgi, smalki un saudzīgi.

Dažas no aplūkotajām pērlēm ieskatam:

Nav nepareizu kustību, ir tikai savējās.

Būsim viens otram par ceļa spieķi, bet ne par klupšanas akmeni.

Augums nespēj melot.

Deja reiz bija saruna ar Dievu.

Elpu nevaram neatdot.

Ja jūs uztīcat ķermenim lūgt, jūs esat atgriezušies savās mājās.

Būsim mājās sevis paša viducī kā māla pika podnieka ripas centrā.

Sandra

Paziņojumi

• Jau sakrājušies prāva kaudzīte atrasto (un tāpat – pazaudēto) mantu. Tās atrodas infocentrā.

• Lūgums automašīnas novietot tām paredzētajos stāvlaukumos. Pie dienesta viesnīcas uz ielas un zālienā auto turēt nedrīkst, tās jāpārbrauc pāri ielai esošajā laukumā.

• Topošās 3x3 grāmatas redakcija pārcēlusies uz pirmo stāvu, 108. kabinetu.

Skulptūras ievirzē - retumi

Neticami, ko dalībniekiem sagādājuši 3x3 skulptūras ievirzes vadītāji Vilnis un Raitis! Tie ir vēsturiski retumi, ar ko viņi var strādāt, - sena koka virpa un slīmešsols. Abi vadītāji ir ne vien diplomēti amatnieki, bet arī entuziasti, tāpēc piedāvā, ka ievirzē var nākt strādāt visu dienu, ne tikai plānā paredzētajā laikā pievakarē. Viņi gaidīs piesakāmiem vēl dalībniekus un nodarbības vietā pie mākslas skolas būs jau no rīta. Tur arī ir, kur pamukt no lietuses.

Nakts dzīve

Nometnes pirmā diena, un nometnē jau zog. Zog ne pa jokam – pilna danču zāle ar puīšiem, kuri nekaunas grābt meitas! Pirmo danču zagļu karalis un karaliene tika izšķirti sīvā un strīdīgā cīņā, kur uzvaru svinēja Viesturs Liepa un Samanta Strazdiņa. Sveicam!

Ir vakars vēls, un lietuses līst, lai atrastu nīkšanu, ir jāklīst uz veikala pusi. Tur, kur uz loga rakstīts BISTRO, atrodas omulīga telpa, kur gana vecie saietā dalībnieki var izdziedāt un izrunāt visu, ko sirds vēlas. Tā Ventiņu sieva gribēja dziedāt par mīlestību un to, ka puīšiem tās meitas jāizmīlē. To dzirdējis, Siliņuldīs šokā atrauc: ”Ko tas nozīmē?!” Lai arī kāda kuram saprašana, te nīkšanā visi mīl visus!

Juris

Iepazīšanās vakars bildēs

3x3 – vieta, kur latvietību izdzīvot ar prieku

Pirmās dienas pēcpusdienā uz 3x3 Latvijas padomes priekšsēdes Ineses Krūmiņas iepazīstināšanas sarunu par 3x3 vadlīnijām vairāk bija atnākuši tie, kas saietā ir pirmoreiz, bet bija arī tādi, kas šajā kustībā jau trīs un arī trīsreiztrīs reizes.

Inese stāstījumu sāka ar to, ka 3x3 Latvijā ir biedrība ar saviem reģistrētiem statūtiem, taču 3x3 saturu nevar ierakstīt statūtos. To mēģināts darīt 3x3 vadlīnijās, kas sākotnēji izstrādātas ASV un tāpat kā pati kustība izrādījās dzīvotspējīgas arī Latvijā. 2008.gadā, kad notika pirmā 3x3 vadības loka nometne, vadlīnijas aktualizētas un papildinātas.

3x3 mērķi ir palikuši tādi paši, kādus tos 1981.gadā, organizējot pirmo nometni Garezerā, noteica ASV, – paplašināt latviskās zināšanas, stiprināt latviskās ģimenes, sekmēt latviskās draudzības un veicināt latvisku kopības sajūtu. Latvijā klāt nācis piektais mērķis – attīstīt latvisko kultūrvidi. Kā sacīja Inese – 3x3 cenšas atrast to latvisko, kas vieno, nevis šķir, kas dod iespēju latviešiem no dažādām zemēm dzīvot kā vienai saimei. Valoda ir nozīmīgākais vienojošais elements, tādēļ visas aktivitātes 3x3 notiek latviešu valodā.

Inese pastāstīja arī par to, kā top nometne. Lai viena nedēļa labi izdo-

tos, vadītājiem un viņu komandai tas ir darbs gada, divu garumā vai pat ilgāk. Ieviržu vadītāji tiek uzrunāti vismaz gadu pirms nometnes, un arī viņiem tas ir nopietns gatavošanās laiks. Nav piepildījušās skeptiķu prognozes, ka Latvijā cilvēki nestrādās bez atlidzības. Tas jau notiek – ieviržu vadītāju un organizatoru atalgojums ir pozitīvās emocijas, ko dod gandarījums par labi padarītu darbu.

Vadības loku nometnē diskutēts par ideālo dalībnieku skaitu saietos un secināts, ka vislabākā saimes sajūta ir tad, ja ir no 75 līdz 250 dalībniekiem. Taču Latvijā reti kurš saiets atbilst šim standartam, jo gribētāju vienmēr ir daudz vairāk. Šajā 3x3 ir ap 365 dalībnieku (skaits tiek precizēts). 3x3 ir ģimeņu kustība, kas nešķiro, kāds modelis ģimenei – abi vecāki, viens vecāks vai viens pats ir ģimene – te par savējiem var kļūt ikviens. Tā kā bērni saietā ir kopā ar vecākiem vai vecvecākiem, viņi turpina būt ģimenē, tādēļ turpinās arī vecāku atbildība par saviem bērniem.

Lai jaunpienācējiem veiksmīgāka iedzīvošanās nedēļā, kas uzlādē latviskā baterijas, Inese arī pastāstīja par dažām tradīcijām un 3x3 pašsaprotamām lietām. Piemēram, galda dziesmas un vakara dziesmas rituāliem, karoga dziesmām, avīzi saldajā ēdienā, nikšanu, kam nav ne sākuma, ne beigu. Arī par disciplīnu ievērot ieviržu sākuma un beigu laiku, veselīgu dzīvesveidu, nikšanu, kura katram jābeidz tieši tad, lai rītā būtu darbaspējīgs ieviržu dalībnieks. Un, protams, par saukšanu vienam otru uz *tu*. Vēl Inese atgādināja – kaut nedēļas programma ir nodarbēm un pasākumiem pilnā pilna, vadītāji ir atvērti ikvienai dalībnieku pašiniciatīvai un priekšlikumam. Tie jādara zināmi, un vadība meklēs katru iespēju tos izmantot.

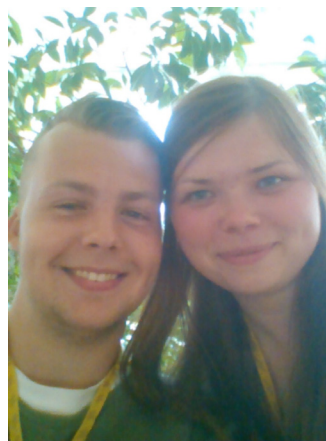
Galvenais, kā stāstā par kāda rakstnieka sarunu ar mūku, ko Inese pārstāstīja, ir saprast, kas mēs katrs esam, kāda ir mūsu misija laikā un vietā, kur dzīvojam. Mūsu misija ir būt latviešiem, un 3x3 māca un dod iespēju šo latvietības misiju izdzīvot ar prieku.

Rasma

Jaunie saietā

Silva Liepa

Silva atbraukusi no Salaspils ar ģimeni – lai atpūstos. Bet, lai atpūta būtu nopelnīta, Silva vada foto- gleznas ievirzi. Tajā par vislabāko iespaidu, atbraucot šeit, viņa saka, ka ļoti patīk saietā vadītāji, ievirzes un kopmītnes.

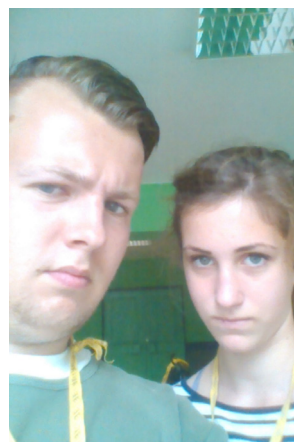
Katrīna Riekstiņa

Katrīna ar savu puisi ieradusies no Rīgas. Šeit viņa vada tradicionālās dziedāšanas ievirzi, bet, kā jau jaunieta, atbraukusi arī izdzīvot un piedzīvot

patikamu nedēļu ar brīnišķīgiem cilvēkiem. Vislabāk Katrīnai iepatikusies Ērika Zepa māka spēlēt dančus. Esot baigā enerģija.

Renāte Kalniņa

Ģimene no Naukšēniem uz Priekuļiem 6 cilvēku sastāvā ieradās pēc mammas iniciatīvas, bet Renāte šeit satiek vecus draugus un iepazīst jaunus. Bez draugiem šeit ir arī teātra sports un lieliski danči, kuros spēlē meistarīgais Ēriks Zeps. Renātei šis saiets patīk vislabāk no līdzšinējiem.

Juris

Noķer mirkli

Ieva ziņo, ka dienesta viesnīcas apkārtnē īpatnēji izdekorēta. Pretī logam kokā atrodami vairāki kurpju pāri, kuri, pēc skata spriežot, tur karājušies jau dažus gadalākus.

Pirms Ģimeņu semināra sākuma no klases atskan patīkama un liega mūzika – pie klavierēm bez brīdinājuma, bet ar atbalstu Aivars Lapiņš no Beļģijas.

Notiek apspriede, kā pareizi saukt Priekuļu iedzīvotājus – priekuliēši, priekuļnieki? Viena vietējā zvana otram: „Klau, ir problēma. Kā tu teiktu – kas mēs īsti esam?”

Andris Tomašūns manīts, dežurējot nīkšanas telpā jau kopš svētdienas pusdienlaika.

Priekuļi lieliski saskan ar 3x3 radošo garu! Ir pat īpaša iela, kurā nodoties izmēģinājumiem.

Pirmais eksperiments gan nenotiek īstajā ielā, toties ir grandiozs – somu var ne tikai ienest, bet arī ievilkmt istabiņā.

SILIŅISKAS JŪTAS UN PŪTAS

Es nav tas, kas liekuļos-
Jauki dzīvot Priekuļos.

Labasdienas, labi laudis!

Būsim pazīstami. Ar jums runā Uldis no Austrālijas. Aha, jūs teiksit, Priekuļos ir divi Uldi no Lejā-Apakšā, kā tiek dēvēts Austrālijas kontinents. Kurš no jums ir tas muldoņa, kas publicējas *Mājas grāmata*? Es atzīstos: tas esmu es. Man vienmēr bijušas grūtības sevi iepazīstināt, tāpēc es lietošu veco, pārbaudīto formulu: mans vārds ir Uldis Siliņš. Es nāku no Austrālijas, bet citādi esmu pavisam normāls cilvēks. Pro-tams, te domas dalīsies.

Kas līdz šim noticis? Labs ir, sākšu stāstīt. Vakar iebraucu Priekuļos ar autobusu, lai palīdzētu Edžum un Ievai attīstīt latvisko kultūrvidi. (Ko tas nozīmē, es īsti nesaprotu, bet izklausās labi)

Laiks ir labs,
Brauciens ērts,
Tikai četrus euro vērts.

Piereģistrējos, saņemu ap kaklu karamu vizītkarti, uz kuras rakstīts, ka esmu avīzes redakcijas loceklis. Pavisam esam seši – divi locekļi un četras locītavas.

Stunda paiet, bucojoties ar paziņām (ar smukākām vairākas reizes) un mēģinot atcerēties, kā kuru sauc. Atkalredzēšanās ar Ievu no Norvēģijas. Pirms gadiem pieciem, sešiem es viņu biju netīšām ieslēdzis istabā. Bija jauki redzēt, ka viņa pašas spēkiem ir atkal tikusi ārā. Ingu Leitāni no Ventspils es samainīju ar manu adoptēto audžumeitu Ligitu Drubiņu no Valkas. Jauki bija skatīt vaigā 3x3 ciltsmāti Līgu Ruperti, Māru Tupesi. utt. uttp. Amerikas kontinentu pārstāv Manfreds, Ādolfis un Jānis. Drošvien ir vēl kāds.

Ēšana, glāze alus (nu labi, labi, bija divas!) viesnīcā, īsas diskusijas ar Ventiņu (Līgu Reiteri) par to, vai istabās, kur ir divstāvu gultiņas, laulātām draugam jāguļ augšā vai apakšā. Es saku, ka tas atkarājas (kas par šausmīgu vārdu!) no laulātā drauga svara.

Atklāšana. Karogu uzvelk Agra Mika lielā ģimene. Dievs (paldies Viņam!) šoreiz svētī Lat-vi-ju un nevis L-ā-ā-ā-tviju. Runas. Priekšā nesumi, kaut kas līdzīgs polonēzei, tad vakariņas. Iepazīšanās. Ieviržu vadītāju sapulce. Noklausīti dažī interesanti valodas ziedi:

Ādas apavu darināšanas ievirzes vadītāja Agrita Krieviņa (pazīstama arī kā Purciems) kopā ar Kaivu Desmitnieci: *No rīta taisīs apavus, un vakarā uzstīs zolīti.*

Līga Reitere (pazīstama kā Zaļu sieva jeb Ventiņš):

Kas nav pēries ar pirtsslotām, lai sapulcējas pie karoga! Manā ievirzē visi varēs gulēt. (????!)

Roberts Treimanis no *Pusreizpuses* ievirzes:

Es esmu pasakainākais vīrietis šajā saietā. Mētra Krūmiņa risina visus jautājumus par gulēšanu. (Hmm?)

Toms Grīnvalds un Juris Tomašūns no ievirzes *No zēnem par vīriem* skolas pagrabstāvā mācīs, kā dzīvot mežā.

Inese Krūmiņa no ievirzes *Tradīcijas, rituāli un godi - senāk un tagad* ir pametusi ievirzi *Aušana bez stellēm*, bet ne pilnīgi. Viņas skandētā vārsmā tagad:

*Caur mēnesi diegu vilkt,
Avotā guni kurt.*

Ramona un Ainārs Strazdiņi no *Pusreizpuse* ievirzes:

Pēcpusdienā strādās ar tiem, kas būs palīcis pāri no Treimaņiem.

Laura Kuške no ievirzes *Ķermeņa atmodināšana*:

Ķermeņa atmodināšana notiks pie vidusskolas, lai kopmītņieku ķermeņi var gulēt.

Ansis Bogustovs no ievirzes *Politika un retorika*:

Politika ir tur, kur satiekas pilnums ar tukšumu.

Vakariņas. Svecīšu dievkalpojums. Nīkšana ar varenu dziedāšanu, līdz laiks no draugiem šķirties pienācis. *Bona note, kā mēs, itāļu valodas pratēji, sakām.*

Uldis

Priekuļu 3x3 avīzes "Mājas grāmata" redakcija

atrodas skolas datorklasē 2. stāvā, 214. kabinetā. Zvaniet: 28879068, rakstiet: laura.bitiniece@gmail.com. Rakstītāji Laura Bitiniece, Ilze Kuzmina, Agrita Maniņa, Juris Tomašūns, Uldis Siliņš, maketētāja Velta Mika, fotogrāfes Baiba Krūmiņa, Līga Andersone.